

Kız ve Küçük Karakulak

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Küçük Karakulak

Ebru Mina TOMURCUK

Maya yabani kedileri çok severdi. Onlar hakkında kitaplar okur ve çizim defterine resimlerini yapardı. En sevdiği, kurak ve kumlu yerlerde yaşayan, uzun, püsküllü kulakları olan bir yabani kedi olan karakulaktı. Bir gün görmeyi umduğu her yabani kedinin listesini tutardı. Karakulak listenin en başındaydı ve çölde biriyle tanışmayı hayal ederdi.

Bir sabah Maya bez antasına izim defterini ve kalemlerini koydu. Sarı tiřörtünü, haki řortunu ve kırmızı spor ayakkabılarını giydi. Koyu kıvrıcık saçları iki kısa topuz halinde zıplıyordu. 'ölü keřfetmeye hazırım,' dedi. Bir karakulak görme umudunu taşıyordu, sadece bir anlık bile olsa.

Çöl geniş ve altın rengiydi. Maya kumlu tepeler, kuru çalılar ve masmavi bir gökyüzü gördü. Bir kayaya oturup çizim defterini açtı. 'Karakulak olsaydım nereye saklanırdım?' diye merak etti. Açık alanı ve barınak sağlayan çalıları çizdi ve sabırla bekledi. Rüzgârı dinledi ve herhangi bir hareketi gözledi.

Aniden bir alının yanında kk bir Őekil hareket etti. Maya'nın kalbi hızla arptı. Bu kk bir karakulaktı! Kumlu ten rengi krk lle btnleŐiyordu ve uzun, siyah pskll kulakları antenler gibi dikilmiŐti. Kehribar rengi gzleri onu merakla izliyordu. 'Merhaba, kk karakulak,' diye fısıldadı Maya usulca. Onu korkutup kaırmak istemiyordu.

Karakulağın çenesi ve göğsü beyazdı, uzun bacakları ona zarif bir görünüm veriyordu. Boynunda küçük ahşap bir etiketi olan ince örgülü bir ip tasma vardı. Maya bunu kimin taktığını merak etti. Karakulak püsküllü kulaklarını oynattı ve ona doğru temkinli bir adım attı. Hem oyuncu hem de dikkatli görünüyordu, sanki ona güvenip güvenmeyeceğine karar veriyordu.

Maya hiç kıpırdamadan durdu. Yavaşça çizim defterine uzandı ve çizmeye başladı. Karakulak kaleminin hareketini izledi. Sonra dönüp birkaç adım attı ve sanki 'Beni takip et' der gibi arkasına baktı. Maya sessizce ayağa kalktı ve küçük karakulağı takip etti. Bu kurak, kumlu yaşam alanında mutlu olması için nelere ihtiyacı olduğunu öğrenmek istiyordu.

Karakulak Maya'yı kayaların arkasındaki gizli bir noktaya götürdü. Sıcak güneşten ve rüzgârdan korunan küçük bir in vardı. 'Burası senin barınağın,' diye fısıldadı Maya. İni ve kayaları çizdi. Küçük karakulak yanına oturdu, kehribar rengi gözleri parlıyordu. Maya, inin karakulağı nasıl güvende ve serin tuttuğunu gördü.

Sonra karakulak açık çöle koştu. Zıpladı ve uzun bacaklarıyla sıçrayarak bir çekirgeyi kovaladı. Maya güldü. 'Koşmak ve oynamak için açık alana ihtiyacın var,' dedi. Karakulak ileri geri koştu, kısa kuyruğu sallanıyordu. Maya geniş, açık alanı ve neşeli karakulağı çizdi. Hareket özgürlüğünün önemli olduğunu anladı.

Karakulak havayı kokladı ve bir çalının yanına atladı. Küçük bir fare yakaladı ve hızla yedi. Maya karakulağın yeterince yiyeceğe ihtiyacı olduğunu fark etti. 'Çöl sana yiyecek veriyor,' dedi. Çalıyı ve küçük fareyi çizdi. Sağlıklı bir yaşam alanının, karakulağın avlanması için bol miktarda av anlamına geldiğini biliyordu.

Güneş batmaya başlarken Maya karakulakla oturdu. Çizimlerine baktı ve öğrendiklerini düşündü. Karakulağın açık alana, barınağa ve yeterince yiyeceğe ihtiyacı vardı. Ayrıca insanların onun evini korumasına ihtiyacı vardı. 'Sana yardım etmek istiyorum,' dedi Maya. Karakulak kehribar rengi gözlerini kırptı ve koluna sürtündü.

Maya'nın bir fikri vardı. Kendi çizimleriyle renkli bir rehber hazırlayacaktı. İnsanlara karakulağı ve onun çöl evini nasıl koruyacaklarını gösterecekti. Çizim defterini açtı ve plan yapmaya başladı. Karakulağın püsküllü kulaklarını, kumlu kürkünü ve beyaz çenesini çizdi. Yaşam alanı ve korunması hakkında basit sözcükler yazdı.

Eve dönünce Maya rehberi üzerinde çalıştı. Parlak renkler ve net resimler kullandı. Açık alanı, barınak sağlayan ini ve karakulağın ihtiyaç duyduğu yiyeceği çizdi. 'Karakulak gibi yabani hayvanların yaşamak ve büyümek için güvenli, sağlıklı yaşam alanlarına ihtiyacı vardır,' diye yazdı. Çölü temiz ve sessiz tutmanın yolları hakkında ipuçları ekledi. Rehberi neredeyse hazırdı.

Maya rehberini okula götürdü. Arkadaşlarına gösterdi. 'Bu tanıştığım küçük karakulak,' dedi. 'Onu korumaya yardım edebiliriz.' Çocuklar çizimlerine kocaman gözlerle baktılar. Gözlüklü bir çocuk püsküllü kulakları işaret etti. 'Nasıl yardım edebiliriz?' diye sordular. Maya gülümsedi. 'Bu rehberi paylaşabilir ve çölü güvende tutabiliriz.'

Çocuklar Maya'nın rehberini birlikte okudular. Karakulağın yaşam alanını ve korunmasını öğrendiler. Çölü temiz tutacaklarına ve yabani hayvanları asla kovalamayacaklarına söz verdiler. Maya gurur duydu. Renkli rehberi insanlara karakulağı ve evini nasıl koruyacaklarını öğretti. Çocuklar rehberi elden ele dolaştırdılar, daha fazlasını öğrenmeye hevesliydiler.

Bir gün Maya çizim defteriyle çöle döndü. Gizli inin yakınında sessizce oturdu. Bir süre sonra küçük karakulak ortaya çıktı. Uzun, püsküllü kulakları dikilmişti ve kehribar rengi gözleri parlıyordu. Mutlu ve sağlıklı görünüyordu. Maya rehberinin yardımcı olduğunu biliyordu. Karakulağın açık alana, barınağa ve yiyeceğe ihtiyacı vardı ve artık daha fazla insan onları koruyacaktı.

Maya, karakulak açık çöle doğru koşarken gülümsedi. Karakulak gibi yabani hayvanların yaşamak ve büyümek için güvenli, sağlıklı yaşam alanlarına ihtiyacı olduğunu biliyordu. Ve o, çizim defteri ve kocaman kalbi olan bir kız, bir fark yaratmıştı. Çizmeye, öğrenmeye ve renkli rehberini tanıdığı herkesle paylaşmaya devam edecekti.